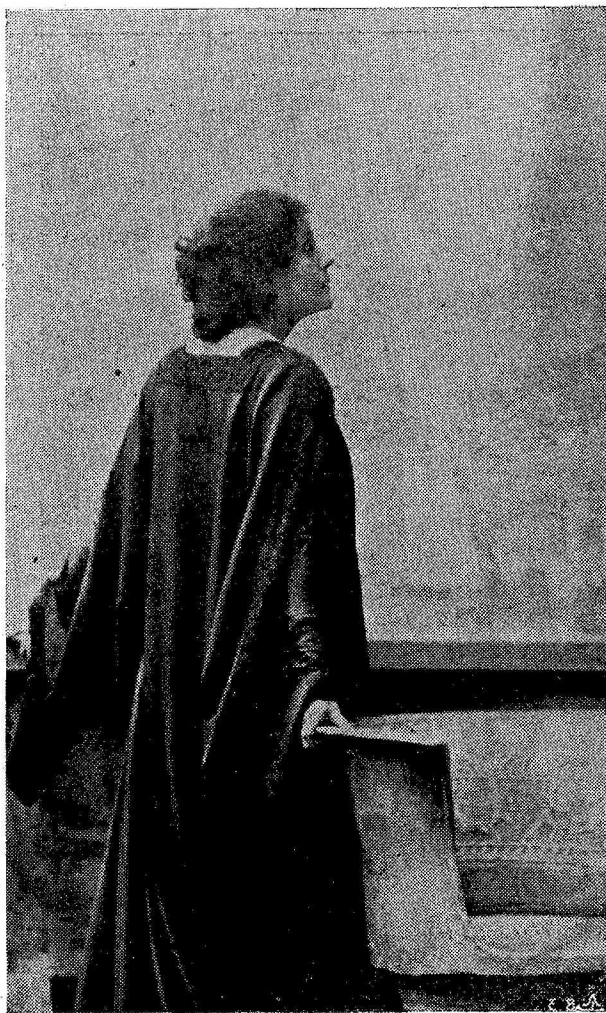




Ἡ Δοῦζε ὡς Μόνα Βάνα

ΤΙ ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ

Ἡ γυνὴ ἔχει τόσα προτερήματα ἀλλὰ καὶ τόσα ἐλαττώματα, ὥστε ἀναμφιβόλως ἐδημιουργήθη διὰ τῆς συνεργασίας Θεοῦ καὶ Διαβόλου. Εἶνε ἡ πρώτη καὶ μόνη φορά, καθ' ἣν συνειργάσθησαν οἱ δύο οὗτοι ἀντίπαλοι.

*

Συλλογίζομαι διατὶ τάχα νὰ μὴ ἔχουν φωνὴν τὰ ζῶα. Δὲν εἶνε αὐτὸ μία στέρησις ἀμύνης κατὰ τῶν σκληροτήτων τοῦ λογικοῦ ἀνθρώπου; Ἀλλὰ σκέπτομαι ἐξ ἄλλου διὸ ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τοῖς δοθῇ ὁ λόγος διὰ νὰ σκέπτονται καὶ ὁμιλοῦν ὅπως οἱ ἄνθρωποι, τότε ὄντως σοφὸς εἶνε ὁ Θεός, ποῦ τὰ ἔκαμε βωβὰ καὶ σοφώτερος θὰ εἶνε ἐὰν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐμμείνη εἰς τὸ ἀρχικὸν ἔργον τῆς τοιαύτης δημιουργίας. Ἀρκοῦν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰς ἀνοησίας των.

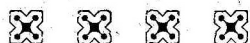
*

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ ἦσαν θανάσιοι, ἀρκεῖ νὰ μᾶς ἐδάνειζαν.

*

Δὲν ὑπάρχει οἰκτρότερον θέαμα ἀπὸ γυναικα ἀσχημον, ἡ ὁποία ἔχει τὴν ἰδέαν διὸ εἶνε ὥραία.

ΔΙΚ



ΘΡΥΛΟΙ

Ο ΡΑΓΙΑΣ

Δακρυσμένο κλείει τὸ μάτι,
βαρυμένη ἔχει καρδιά....
ξενητεῖα ποῦναι γεμάτη
καταφρόνη καὶ ἀπονία!

Μὰ καὶ πίσω δὲν γυρίζει
ἐστὴν πατρίδα τὴ γλυκειά....
ἡ σκλαβία τὴν βασανίζει
χρόνια τόσα καὶ βαριά!

Βουνὰ παίρνει, σχίζει κῦμα
μὲ τρομάρα ὀλημερῆς
μήπως εὖρη ξάφνω μνημα
μέσ' ἐπὶ δρόμο τῆς ζωῆς,

Καὶ δὲν φτιάσῃ ἐστὴν ἀγκάλη
τῆς πατρίδας νὰ ταφῇ....
μόνο τάφο ἐκεῖ, μὰ πάλι
τάφο ἐλεύθερο ποθεῖ!

ΚΟΥΡΣΑΡΟΙ

Φουρτούνησεν ἡ θάλασσα, φουῶ,
κατεβασιά, βορρῶς θὰ πάρῃ....
τὰ λιμανάκια, ἐστὰ μικρὰ νησά,
τὰ λούζει δλόγεμο φεγγάρι.

Καιρὸς καλὸς γὰρ τ' ἀπιστα σκυλιά,
θὲ νὰ ῥιχτοῦν Καραμπουρνῶτες,
κουρσάροι μαῦροι, λύκοι τοῦ βορρῶ,
γὰρ νὰ κουρσέφουν πατριῶτες!

Τρέυει ὁ γυαλός!.. καὶ αἰτὸς ψηλὰ πετᾷ,
ἐστὴ Βίγλα, ὁ ναύτης νὰ κυτάξῃ,
ἂν γύρω τ' ἄγριο ἄρμενο περνᾷ
ποῦ τὸ νηοί του θὰ σπαράξῃ!

Κ. Σ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ